

ся просвѣти разумъ-тъ само откамъ еднѣ странѣ, и да стане и той кривоокъ и зиравъ както око-то, кога му бѣе свѣтлина все откамъ еднѣ странѣ.

При това не бива да ся врьтять дѣтца-та тврьдѣ много врьмя все около вещественны прѣдмѣты, а доклѣ разумъ-тъ имъ е еще пѣпка да гы оправямы да назирать и съ душевно-то си око духовны прѣдмѣты, па да гы сравнявать и различявать; зачто-то само така ще може да познае духовно-то бытіе извѣнъ себе, а покрай това да достигне и до самознаніе. Прости родителю, които сѣ малко учени и просвѣтени, или никакъ не сѣ, нѣ сѣ съ право срьдце кроткы хора, найдобрѣ ся дрьжатъ за това правило, като врьвять и слѣдятъ както гы учи вѣра-та и гы тегли само-то имъ срьдце. Тѣи отрано запознавать дѣтца-та си съ всякаквы прѣдмѣты, разговарять ся съ дѣтца-та си за тѣло-то и за душь-тѣ, за земь-тѣ и за небе-то, за тоя и за другый свѣтъ, за живота; отварять прѣдъ око-то на дѣтинскый разумъ далечный изгладъ въ вѣчность-тѣ; показвать на дѣтца-та си Бога, като добъръ небесный отецъ, и прѣдставлявать на дѣтца-та святый животъ на блажены-ты духове въ небесно-то царство и така водять дѣтца-та до познанія и до самосъзнаніе, че и тыи и всичкы смы членове на онова високо духовно царство. Че слабый разумъ на дѣтца-та еще не обигрыща ясно тыя възвысены и врьхестественны прѣдмѣты, а гы разбира еще мѣтно, то никакъ не брька. Лема не е истина, че дѣтинско-то око не хваща и вещественны-ты прѣдмѣты, особено далечны-ты? А кому бы дошло на умъ да иде само за това, да не дава на дѣтца-та да гьдять, или кой бы